

nikakor ni dobro in prej ali slej bode iz tega nevarnosti, ki jih bode groza za vse prebivalce.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Potem nam je gospod povedal, da je deželjska gosposka sesedlo tekočino, katero so Otiznjani imenovali kri, kemično preiskala ter ravno pred dvema dnevoma razglasila, da je ta stvar le naravska prikazen.

H kratu pa je v dvorani vse potihnilo; kajti izza dolge mize vstal je en gospod ter napil po nemški v zeló raztegnjenem govoru gospodu godovnjaku. Izbornemu govoru so sledili gromoviti „eljen“-klici. Tudi ta gospod, ki je sedel pri naši mizi, šel je godovnjaka pozdravljat. Ko pa se je zopet vrnil, nam je pošepnil: „Prejšnji govornik je tukajnji šolski ravnatelj; on je tudi Štajarec.“

„Kolikor ravno iz prejšnjega prizora sklepati morem,“ rečem na to jaz, „mora ta gospod ravnatelj za vaše mesto posebne zasluge imeti, ker mu gospoda, kakor smo poprej videli, prednost daje; mogoče je pa tudi, dovolite mi, gospod, to vprašanje, da madjarski narod svoje učitelje v obče spodobno spoštuje in njih zaslugam primerno čisla?“

„Da, gospod, takó je tudi,“ reče na to on, „kajti madjarski narod je v tem oziru na najvišji stopinji; on zna, kakor nobeden drug narod, ceniti zasluge svojih narodnih učiteljev!“

Kakó pa je pri nas na Slovenskem v tem oziru? Na to vprašanje nečem odgovoriti, vendar smem reči, da še nisem slišal, da bi se kedaj bil kateri Slovenec o svojem narodnem učiteljstvu takó izrazil, kakor se je izrazil ta Madjar o svojem učiteljstvu.

Škoda, da se nismo mogli z istim tujcem o šolstvu in učiteljstvu dalje pogovarjati. Izza dolge mize vstal je namreč oni govornik ter nas, ne da bi se nam poprej predstavil bil, glasno vprašal: „Od kod ste vi, moji ljubi Štajerci?“ Umeje se samo ob sebi, da smo mu h kratu enoglasno imenovali našo domačijo. Na to je z radostnim srcem pristopil k naši mizi ter se nam s solznimi očmi tako-le predstavil: „Jaz sem Ivan Murkovič, rojen Štajarec — Malonedelčan, sedaj tukajnji šolski ravnatelj, edini Slovenec v tem mestu. Pozdravljam vas, kakor pozdravlja slovenski dijak svoje roditelje, ko ga obiščejo v dalnjem tujem mestu. Blagovolite se potruditi v moje stanovanje. Darujte mi vsaj eno urico, da se z vami radujem!“ Potem, ko smo se mi njemu predstavili, šli smo ž njim.

Prišedši v šolski hram, ogledali smo si najpoprej šolske sobe in druge šolske prostore. Potem pa smo šli v ravnateljevo stanovanje. V prvi sobi pozdravili ste nas ravnateljevi hčerki, Micika in Julika, ter nas peljali v drugo sobo, kjer je bila miza h kratu bogato pokrita. Po gospej soprogi smo se zastonj ozirali, kajti g. Murkovič je vdovec.

Ko nam je nit pogovora o navadnih rečeh pošla, nazdravil sem jaz gospodu Murkoviču. V teku zdravice miloval sem majko Slovenijo, da jo je ostavil jeden tako zmožnih slovenskih učiteljev, kateri bi lahko za blagor njenih sinov in hčera mnogo, mnogo koristnega storil.

Te besede so gospoda Murkoviča nekoliko užalile. Rekel je, ko se je za zdravico zahvaljeval, med drugim, da nikar ne smemo misliti, da bi se on bil, če tudi je Slovensko ostavil, majki Sloveniji izneveril. Služboval je baje najprej na Prekmurskem, potem na Slovenskem v sv. Križu pri Ljutomeru in v Trbovljah, pa je v teku svojega službovanja uvidel, da je bolje, če se človek ravna po prislovcu: „Kjer boljše, tem dalje!“

Pri teh besedah nisem se mogel vzdržati, da mu ne bi ugovoril ter ga vprašal, kakó-li mu je mogoče vzbujati in gojiti v srcih izročene mu mladeži ljubezen — materinščine, katere sam ne čuti, kar nam avstrijsko-ogerskim učiteljem, vsem brez izjeme, postava veleva.

(Konec prih.)

Smešnica 24. Učitelj se poda za malo časa iz šole in Markec Dolgin, znan porednež, se vsede k malú na stol g. učitelja. V tem pa se vrne g. učitelj že v šolo ter še dobi učenca na svojem stolu. „Kaj?“ okrega ga za to, „kaj ti pride na misel? Učitelj bi-li rad bil na mesto mene? Neumen si dovolje za to!“

Razne stvari.

(Pastirski list.) Te dni se razpošlje pastirski list mil. knezoškofa. V njem govore vsi avstrijski škofje do svojih vernikov o potrebi verske šole.

(Zahvala.) Visokorodni g. baron Güdel-Lannoy ne vzprejme več poslanstva v dež. zbor štajarski in zato je „Slov. društvo“ v Mariboru poslalo posebno deputacijo treh svojih udov do njega, da se mu zahvali v imenu njegovih volilcev za njegovo delovanje v dež. zboru za korist slo. ljudstva. Gospod baron je zastopal skozi 12 let Mariborski okraj v dež. zboru v Gradci.

(Praznovanje.) Nemški turnarji so iz Celja vzleteli na telovo v Konjice ter so imeli ob Zajškega samostana podrtinah — „preobilen zajutrek“. Tako pripoveduje o njih „D. W.“ Ali ji bodo hvaležni za to!

(Mili dar.) Za olepšavo farne cerkve sv. Ane v Framu so č. g. Vido Janžekovič, kaplan Sladkogorski, 1 gld. darovali. Hvala! Odbor.

(Volilo.) G. dr. Lovro Čuček, c. kr. polkovski zdravnik v pokoji, je te dni umrl pri Šentilji v slov. gor. ter je volil svojo zapuščino družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Stari goldinarji) z dne 1. januarja 1882 pridejo z dnem 30. junija ob veljavo ter se dotlej tedaj naj dajo iz rok, sicer ima človek zavoljo njih pozneje sitnobe.

(Akad. podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu imela je 7. junija t. l. v dvorani akad. društva „Triglava svoje IV. letno občno zborovanje, pri kojem se je volil nov odbor: Žolgar Janko, stud. iur., predsednik; Dereani Emanuel, stud. med., podpredsednik; Mohorič France, stud. med. blagajnik; Mayr France, drnd. iur., namestnik; Žitek Jaroš, cand. med., namestnik.

(V Južno štajarsko hranilnico v Celju) vložilo se je v preteklem mescu maju na 64 novih 73.340 gld. 53 kr. vzdignilo pa le 13.895 gld. 18 kr. toraj vložilo več, kakor vzdignilo za 59.445 gld. 36 kr. Od julija lanskega leta, ko se je hranilnica odprla, do koncem maja t. l. se je pa vže vložile 548.456 gld. 93 kr., vzdignilo pa 141.168 gld. 59 kr. in je stanje hranilnih vlog koncem maja t. l. 408.830 gld. 50 kr. Mesca maja prosilo je 76 strank posojila 81.410 gld., dovolilo se je pa posojil 62.630 gld. in izplačalo 41.540 gld. Od začetka hranilničnega poslovanja do koncem maja t. l. toraj ne v celo v enem letu se je izplačalo posojil 311.565 gld.

(Nesrečna smrt.) Dne 27. maja se Andre Fras, posestnik mlina v Senarski, iz sejma domu pelja, zvrne pa se voz in revež pade tako močno, da se mu drob utrga in on v malih urah izdihne svojo dušo. Mož je zapustil ženo in dva otroka.

(Pogreb.) 13 čast. duhovnikov s preč. gosp. dekanom Šribarjem iz Škal na čelu vdeležilo se je na Telovo pogreba rajnega č. gosp. Mateja Pogelšeka, umirovljenega župnika v Šmihelu pri Šoštanji.

(Strupena rosa.) Da bi se strupena rosa že zdaj prikazovala na trsovji, ni res, vendar je dobro zarano škropiti proti tej novi sovražnici naših goric. Pri tem pa treba paziti, da se ne prigodi tako, kakor v neki gorici blizo Lemberga. Tam škropili so tako izvrstno, da je že sedaj vse listje — žolto. Peronospore se jim pač ni treba več bati, a bržčas tudi kadil jim ne bo treba v jeseni zamakati!

(Slana.) V ponedeljek jutro še je na Dravskem polji, ob Pesnici in okoli Maribora bilo nekaj mraza ali slane. To je za dne 9. junija že redka prikazen ali hvala Bogu, škode menimo, da ni posebne.

(Huda ura.) V soboto večer razsajala je po Lebečni in okoli Bežigrada blizo Celja grozna burja. Toča napravila je tam veliko škode, nevihta zmečkala je pa Bežigraskemu posestniku Strikerju ravno kar dodelano veliko uto za seno ter mu napravila pri tem škode za več, nego tisoč gld. Lani podrla mu je „fortuna“ podobno uto ter mu je strela požgala Goréčko.

(Za šolo.) G. Franc Železinger, profesor v Ptujih in krajni šolski ogleda narodne šole v Ptujski okolici, je tej šoli krasno in drago podoba našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. veledušno podariti blagovolil, ter mu za njo najprisrčnejšo zahvalo izreka šolsko vodstvo.

(Umrli) je g. Rajko Hönig, nadučitelj na 1. deški šoli v Mariboru. Pokojni je imel veliko zaupanje pri svojih tovariših in je bil delaven šolnik.

(Sanje.) Ljubeznjiva „D. W.“ v Celji zatrjuje v št. 45 z vso resnobo, da se ji ne sanja o daru milijonov, ki ga je večina v drž. zboru dala poljskim kmetom. Pač resnica, kdor govori tu še o daru, on stori prav, če zatrjuje, da se mu ne sanja. V prvem hipu ga pač sodi vsaki, da govori v sanjah.

(Tobak.) Leta 1889 je dobila naša država 78.331.308 gold. za smodke in razne vrste tobaka. V celem je dobila manj, kakor poprejšnja leta. to pa za to, ker je nekaj vrst smodk dražjih.

(Železnica.) Vodstvo južne železnice se pogaja za to, da se prepusti njej voznja na mladi železnici, ki se dela od Radgone v Ljutomer. Le-ta pa mora biti do dne 15. oktobra gotova.

(Šulverein.) Pri občnem zboru šulvereina v Linci je dr. Weitlof naznanil, da ima šulverein na Slov. Štajarji dve ljudski šoli, v Sevnici in pri Šentilji v slov. goricah. Da bi bili le samo te! — V resnici pa jih ima veliko več, n. pr. šole na Pekarjih, v Razvanji in Radvanji pri Mariboru so skorej čisto v rokah šulvereina in koliko še je drugih, katere podpira in rabi v svoje namere!

(Za družbo duhovnikov) so vplačali meseca aprila in maja čč. gg.: Šošterič 4 fl., Erjavec, Vraz Jož., Vračun in Lekše po 2 fl., Osenjak in Marinič po 1 fl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Janko Stanjko, provisor v Tinjah, je dobil isto župnijo. Umrli je dne 4. junija pri čč. gg. minoritih v Ptujih č. g. P. Viktorin Slekovec, kaplan pri sv. Trojici v Halozah, v 32. letu življenja. Naj počiva v miru!

Loterijne številke:

Gradec 7. junija 1890:	66, 53, 20, 45, 56
Dunaj „ „	46, 85, 63, 69, 32